

BUMMGJALD

EGGJAR VÁGAFÓLK KI TIL AT GERA UPPREISTUR

Marjus Dam er til reiðar at verða drigin í rættin, tí hann er sannførdur um at hann vinnur

Áki Bertholdsen

Nú er stundin komin, at vágafólk gera uppreistur ímóti bummgjaldinum fyri at koyra ígjøgnum Vágatunnilin.

Tað heldur í hvussu er Marjus Dam, kommunulækni í Vágum, og fyrrverandi løgtingsmaður.

Hann tvíheldur um, at tað er ein avtala ímillum Løgtingið og vágafólk, at tá ið skuldin í undirsjóvartunlinum er goldin, skal tað vera ókeypis at koyra ígjøgnum hann.

Og nú er tað komið hartil, at tunnilin er skuldarfríur og tískil krevur hann Marjus Dam, at tað skal vera ókeypis

at koyra ígjøgnum.

Men sum tað sær út í lýtuni er tað meiri enn ivingarsamt um tað fer at henda.

Eitt er, at nú eru tað bara fyra ella fimm løgtingsmenn eftir av teimum, sum samtyktu tunnilin. Eitt annað er, at lógin er so ógreið, at fleiri politikarar skilja hetta ikki sum nakrað avtalu. Og harafturat kemur so eisini tað, at heldur ikki aðrir politikarar, sum mannaðu Løgtingið, tá ið tunnilin varð samtyktur, minnst nakað til nakra avtalu.

Stendur við sítt

Men Marjus Dam stendur við sítt. Og hann er so stóðfastur, at hann nú ætlar sær

at gera beinleiðis uppreistur ímóti bummgjaldinum.

Í hesum sambandi fer hann nú at strika haldið, hann hevur fyri at koyra ígjøgnum Vágatunnilin.

Sostatt fer haldið hjá honum úr gildi nýggjarsaftan, og hann mælir nú øllum vágafólki um at gera tað sama.

Hinvegin ætlar hann sær ikki at gevast at koyra fyri tað.

– Eg ætli mær at koyra ígjøgnum Vágatunnilin sum vant, men eg ætli mær bara ikki at rinda fyri tað, sigur Marjus Dam.

Og hann leggur dent á, at hann fer hvørki at rinda rokningar, ella rykkjarar frá tunlafelagnum.

– Kemur tað til skarpskeringar, eri eg til reiðar at fara í rættin við málinum, sigur hann.

Tað er hann til reiðar til, tí hann ivast ikki í, at kemur tað hartil, verður hann frikendur.

Eftir hansara tykki er tað ein glasklár avtala, at tá ið lánið var goldið, skuldi koyringin verða ókeypis.

– Ein avtala er ein avtala, og ein avtala skal haldast, staðfestir hann.

– Serliga mugu vit kunna hava álit á eini avtalu, politiski myndugleikin ger, tí annars rýkur trúðvirðið hjá henni, sigur Marjus Dam.

LEGGUR TRÝST Á

– Eg ætli mær at koyra ígjøgnum Vágatunnilin sum vant, men eg ætli mær bara ikki at rinda fyri tað, sigur Marjus Dam. Og hann mælir øllum vágafólki til at gera tað sama fyri at leggja trýst á myndugleikarnar

» **Kemur tað til skarpskeringar, eri eg til reiðar at fara í rættin**

Lætt at loysa trætuna um bummgjaldið

Tað er lætt at loysa ósemjuna um bummgjaldið - og tað kann gerast bæði skjótt

Áki Bertholdsen

Tað ber til at loysa trætuna um bummgjaldið fyri at koyra ígjøgnum undirsjóvartunlarnar, bæði skjótt og væl

Tað heldur Bjørn á Heygum, lögfrøðingur.

Og tað kann gerast við at leggja uppskot fyri Løgtingið, og at fáa Løgtingið at samtykkja, hvussu lógin skal tulkast.

Lögfrøðingurin heldur, at tað er ósamsvar ímillum sjálva lógina, og viðmerkingarnar til lógina.

Í lógini stendur, at tunlarnir skal handast landinum, tá ið útveganarkostnaðurin er goldin við brúkaragjaldi.

Og tað stendur eisini í lógini, at við útveganarkostnaði meinast tær »samlaðu

EINGIN IVI

Tað er eingin ivi um, hvat politikarar hava ætlað, men lógin sigur nakað annað, sigur Bjørn á Heygum, lögfrøðingur

byggiútreiðslunar til vegir, brúgvar og tunnilsgerð v.m.»

Bjørn á Heygum sigur, at hetta er ikki til at misskilja.

– Hetta er púra greitt, og hetta merkir, at allur kostn-

aðurin fyri tunnilin skal rindast aftur, eisini parta-peningurin frá landinum.

Ósamsvar

Hinvegin ásannar hann, at tað, sum stendur í við-

merkingunum til lógina er ikki rættiliga í samsvari við tað, sum stendur lógina.

Í viðmerkingunum til lógina stendur, at »landið fær ognarrættin til samlaða anleggið, tá ið iløgan er fult útgoldin«.

Bjørn á Heygum staðfestir, at iløgan er tað, sum er brúkt upp á tunnilin.

Men í viðmerkingunum til lógina um Norðoyatunnilin eisini, at arbeitt verður við eini iløguætlan upp á 330 milliónir krónur, men at ein partur av hesi upphædd skal tó figgjast við bummpengum, so at landskassans partur verður til-samans 225 milliónir krónur.

Tað stendur eisini, at nýtslugjöldini skulu figgja bæði afturgjaldningina av lánunum til byggingina,

og raksturin av vegnum til tunnilin.

Bjørn á Heygum staðfestir, at tað stendur einki um, at nýtslugjöldini skulu figgja nakað annað.

Tað stendur somuleiðis í viðmerkingunum, at nýtslugjöldini skulu vera so stór, at felagið hevur ráð at rinda rentur og avdráttir, umframt at rinda fyri rakstur og viðlíkahald.

– Sostatt eru nýtslugjöldini ikki ásett eftir kostnaðinum tilsamans, men eftir lánunum og rakstrinum.

Bjørn á Heygum sigur, at eftir hansara tykki er tað heilt týðiligt, at tað, tosað verður um at nýtslugjöldini skulu brúkast til, er avmarkað til at rinda lánini aftur.

– Viðmerkingarnar vísa, at politiska ætlanin var, at bummgjaldið skuldi bara

brúkast til at figgja lánini.

Kortini ásannar Bjørn á Heygum, at tað, sum stendur í sjálvari lógini, er eitt sindur í mótsríð við hetta,

– Sjálv lógin er óheppið orðað, ásannar hann

Skjótt og væl

Bjørn á Heygum heldur, at tað ber til at togast aftur og fram um, hvussu lógin skal tulkast.

Men málið kann loysast skjótt og væl við at leggja eitt uppskot fyri Løgtingið, har tað verður skorið út í papp, hvussu lógin skal tulkast.

– Tað ber væl til at broyta lógina, soleiðis, at hon er í samsvari við viðmerkingarnar og ætlanina hjá Føroya Løgtingi, og so er trupulleikin úti av verðini, sigur Bjørn á Heygum.